

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

17 septembrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Ghenadie Nicolaev,

Judecători – Petru Moraru, Nadejda Toma,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 mai 2014, declarat de către inculpatul

***Bambuleac Nicolae Dumitru**, născut la 13 iulie 1970, originar din r-nul. Ialoveni și domiciliat în s. Zîmbreni, r-nul Ialoveni, cetățean al R. Moldova.*

Termenul de examinare a cauzei:

Instanța de fond: 21.12.2011 – 19.11.2013;

Instanța de apel : 14.12.2013- 12.05.2014;

Instanța de recurs: 28.07.2014- 17.09.2014;

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Ialoveni din 19 noiembrie 2013, Bambuleac Nicolae a fost achitat de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (1) Cod penal, din motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii.

2. De către organul de urmărire penală, Bambuleac Nicolae a fost învinuit pentru faptul că el la 18 octombrie 2011 aproximativ la ora 18:00, conducând autoturismul de model ”Volga 3102”, n/î C FV 655, pe strada centrală din s. Zîmbreni, r-nul Ialoveni, nu a manifestat prudență sporită, nu a ținut seama de împrejurări, nu a apreciat corect situația rutieră, astfel, încălcând prevederile art. 45 (1), a), b), d) (2); 46 ale Regulamentului Circulației Rutiere și ca rezultat tamponând pietonul Tulbure Valentina, care traversa strada prin spatele microbuzului care era în staționare, astfel, cauzându-i acesteia conform raportului de expertiză medico-legală nr. 2865/D vătămare corporală medie.

3. Procurorul, a contestat cu apel sentința, solicitînd casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatul să fie recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (1) Cod penal și condamnat la amendă în mărime de 200 unități convenționale, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 1 an.

Totodată, procurorul a mai solicitat să fie admisă și acțiunea civilă, cu încasarea din contul inculpatului în beneficiul părții vătămate a prejudiciului material în sumă de 7.355 lei, iar cuantumul prejudiciului moral să fie apreciat la discreția instanței.

În argumentarea apelului procurorul a invocat dezacordul cu aprecierea de către instanța de fond a circumstanțelor de fapt și de drept menționând în acest sens că instanța de fond nu a ținut cont de faptul că vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate a fost pe deplin dovedită printr-un cumul de probe administrate pe parcursul urmăririi penale examinate în instanța de judecată, ilegal achitându-l pe inculpat pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (1) Cod penal.

În această ordine de idei, procurorul a reiterat următoarele probe care pe deplin confirmă vinovăția inculpatului și anume: declarațiile părții vătămate Tulbure Valentina; declarațiile martorului Sulă Iurie; raportul de expertiză medico-legală nr. 2865 D; certificat medical de vizită pe numele Tulbure Valentina din 08.10.11; procesul verbal de cercetare la fata locului a accidentului rutier cu foto-tabel anexat și schema accidentului rutier; descrie traseul central-porțiunea de traseu din preajma magazinului alimentar „Luminița” din s. Zîmbreni și automobilul de model GAZ 3102 - urma de frânare a automobilului a fost de 9,5 metri; raportul de expertiză auto-tehnică din 25.04.2013;

În susținerea învinuirii, procurorul a mai adăugat că, deși conducătorul auto Bambuleac Nicolae se deplasa cu viteza de 41 km/oră, acesta a încălcat prevederile alin. (1) lit. a), b), d) alin. (2) art. 4 al Regulamentului Circulației Rutiere, or, din momentul observării de către conducătorul auto Bambuleac N. a obstacolului în limita vizibilității microbuzului care staționa și din care conform declarațiilor părții vătămate și martorului Sula Iu. coborau persoane printre care și partea vătămată, urma să reducă viteza și să o adapteze la o asemenea limită minimă de 5, 10, 20 etc. km/oră, care i-ar fi asigurat siguranța traficului sau să staționeze pentru a nu pune în pericol securitatea la trafic.

În viziunea apelantului, instanța de fond eronat a indicat în sentință că partea vătămată Tulbure Valentina a încălcat prevederile Regulamentului Circulației Rutiere, însă conform declarațiilor părții vătămate aceasta s-a asigurat când a traversat strada fiind tamponată când a pășit cu piciorul stâng pe bordura trotuarului, mai mult ca atât această concluzie a instanței nu poate fi reținută și din motiv că în cazul dat strada putea fi traversată în aceleași circumstanțe și de un copil mic căruia nu-i sunt cunoscute regulile de circulație, conducătorul auto Bambuleac N. observând în limita vizibilității microbuzul în staționare din care coborau persoane, urma să prevadă toate situațiile care ar fi pus în asemenea circumstanțe în pericol siguranța la trafic, deoarece însăși acesta fiind audiat a declarat că deplasându-se pe stradă a observat un microbuz de model Ford Tranzit de culoare albă care staționa pe acostament;

La fel, instanța de fond eronat a indicat în sentință că, inculpatul nu a încălcat prevederi art. 46 al Regulamentului Circulației Rutiere, cu formularea în rechizitoriu „nu a manifestat prudență sporită”, deoarece în schema accidentului rutier lipsește microbuzul, datele tehnice despre unitatea de transport și că aceasta poate fi caracterizată ca microbuz, deoarece această concluzie a instanței este combătută de însăși declarațiile inculpatului, părții vătămate și martorului Sula Iu., care au declarat că era microbuz de model Ford Tranzit de culoare albă, care staționa pe acostament, mai mult ca atât că martorul Sula Iu., conducătorul microbuzului a prezentat în instanța de judecată și pașaportul tehnic al microbuzului și a declarat cum a declarat și partea

vătămată și inculpatul că staționa pe acostament și din microbuz coborau persoane, iar în cadrul cercetării la fața locului microbuzul nu era indicat, deoarece la acel moment victima a fost transportată de inculpat la spital, iar cercetarea la fața locului a fost efectuată ulterior, când deja microbuzul plecase, deoarece acesta nu a fost implicat în accidentul în cauză.

3.1. Partea vătămată Tulbure Valentina, la fel a contestat cu apel sentința instanței de fond, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatul să fie condamnat în baza art. 264 alin. (1) Cod penal, la o pedeapsă în limitele sancțiunii, cu admiterea acțiunii civile în sumă de 7.555, 55 lei cu titlu de prejudiciu material și suma de 80.000 lei cu titlu de prejudiciu moral.

În susținerea cerințelor sale, apelanta a invocat că instanța de fond incorect a apreciat declarațiile inculpatului punându-le la baza sentinței de achitare, ignorând declarațiile părții vătămate care combat versiunea inculpatului despre distanța între partea vătămată și autovehicul.

Concluzia instanței de judecată potrivit căreia partea vătămată a ieșit brusc din spatele microbuzului și din fugă a încercat să traverseze strada în loc nepermis, necătând la faptul că a observat din timp automobilul condus de Bambuleac N., este nefondată, fără careva suport probatoriu, care vine în contradicție cu declarațiile depuse de către partea vătămată.

Instanța de fond nu a declarat nulă schema accidentului rutier, prin urmare potrivit acesteia lățimea carosabilului constituia 6,6 metri, distanța care a fost parcursă de către partea vătămată în fugă.

Atât inculpatul cât și partea vătămată au indicat despre staționarea micro-busului, la fel că pătimita a ieșit din spatele acestuia, a traversat în întregime carosabilul, fiind tamponată lângă bordură.

Potrivit declarațiilor martorului Sula Iu., s-a stabilit că vizibilitatea era bună și careva mijloace de transport la momentul producerii accidentului rutier nu se deplasau în preajmă.

Declarațiile inculpatului urmau a fi apreciate critic de către instanța de judecată în partea în care indică, că partea vătămată a apărut brusc, deoarece el a observat cum staționa micro-busul, cum partea vătămată a ieșit din spatele acestuia și a traversat carosabilul.

În viziunea apelantei, însuși conducătorul mijlocului de transport Bambuleac N. a creat starea de pericol, neavând ulterior posibilitate tehnică de a evita survenirea consecințelor și anume el poartă răspundere penală pentru infracțiunea incriminată în baza art. 264 alin. (1) Cod penal;

Instanța de judecată a ieșit din limitele examinării cauzei prevăzute de art. 325 Cod procedură penală și nu era în drept să-și întemeieze soluția, învinuind partea vătămată precum că aceasta urma să se conducă de prevederile art. 114 alin. (2) al Regulamentului Circulației Rutiere, care obligă pietonul să traverseze drumul numai după ce s-a asigurat că nu se apropie nici un vehicul și că a traversat strada într-un loc nepermis;

Responsabilitatea părții vătămate urma a fi stabilită de către organul de urmărire penală și nu de către instanța de judecată. Dar și acest caz, nu constituie temei pentru eliberarea conducătorului auto de răspundere penală, deoarece pentru calificarea

infracțiunii în baza art. 264 alin. (1) Cod penal nu importă locul unde a fost săvârșită fapta.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 mai 2014 au fost admise apelurile declarate de procuror și de partea vătămată Tulbure Valentina, casată sentința, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care Bambuleac Nicolae a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (1) Cod penal și condamnat la amendă în mărime de 200 unități convenționale în sumă de 4.000 lei, fără privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport.

A fost admisă acțiunea civilă, fiind încasat de la Bambuleac Nicolae în beneficiul lui Tulbure Valentina, prejudiciul material în sumă de 955,5 lei cu titlu de cheltuieli pentru tratament, suma de 1.400 lei cu titlu de cheltuieli pentru procurarea medicamentelor prescrise, suma de 5.000 lei cu titlu de asistență juridică și suma de 10.000 lei cu titlu de prejudiciu moral, iar în total suma de 17.355, 5 lei.

4.1. La adoptarea soluției date, instanța de apel, analizând în ansamblu probele cauzei penale date prin prizma art. 101 Cod procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, a constatat în fapt că, Bambuleac Nicolae la 18 octombrie 2011 aproximativ la ora 18:00, conducând autoturismul de model "Volga 3102", n/î C FV 655, pe strada centrală din s. Zîmbreni, r-nul Ialoveni, nu a manifestat prudență sporită, nu a ținut seama de împrejurări, nu a apreciat corect situația rutieră, astfel, încălcând prevederile art. 45 (1), a), b), d) (2); 46 ale Regulamentului Circulației Rutiere și ca rezultat tamponând pietonul Tulbure Valentina, care traversa strada prin spatele microbuzului care era în staționare, astfel, cauzându-i acesteia conform raportului de expertiză medico-legală nr. 2865/D vătămare corporală medie.

Astfel, necătfînd la faptul că inculpatul vina sa nu a recunoscut-o, vinovăția acestuia se întemeiază pe următoarele probe:

- Declarațiile părții vătămate Tulbure Valentina (f.d. 19, 20, 24, 116, 218);
- Declarațiile martorului Sula Iurie;
- Procesul-verbal de cercetare la fața locului din 18.10.2011 cu planșa foto și schema accidentului (f.d. 10-12);
- Raportul de expertiză medico-legală nr. 2865/D din 08.11.2011 (f.d. 29-30);
- Raportul de expertiză auto-tehnică din 07.07.2012 și 25.04.2013 (f.d. 127-129, 162-164);
- Declarațiile expertului Leanță Gh. din cadrul instanței de fond, cu privire la eroarea din raportul de expertiză din 07.07.2012.

Astfel, analizînd obiectiv ansamblul de circumstanțe a cauzei, în raport cu probele prezentate, instanța de apel a conchis că, declarațiile depuse de către inculpatul Bambuleac N., prin care dânsul nu recunoaște comiterea infracțiunii comise de el, sunt declarații ce nu corespund adevărului, depuse cu scopul de a se eschiva de la răspunderea penală, și se resping combătându-se prin întreaga sistemă de probe analizată mai sus, care demonstrează cu certitudine vina lui în comiterea infracțiunii imputate lui, sau, nerecunoașterea vinovăției de către inculpat nu echivalează și nu poate fi reținută ca temei de achitare a lui, deoarece circumstanțele stabilite și probele analizate și enumerate, dovedesc cu certitudine comiterea de către acesta a faptelor incriminate.

Totodată, instanța de apel a mai menționat că, chiar dacă inculpatul se deplasa cu o viteză de 41 km/h acesta a încălcat prevederile alin. (1) lit. a), b), d) alin. (2) art. 45 a Regulamentului Circulației Rutiere și anume nu a ținut cont de starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția, dexteritatea în conducere care iar permite să prevadă situațiile periculoase, situația rutieră, iar în cazul în care limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuia să reducă viteza sau chiar să oprească pentru a nu pune în pericol siguranța traficului.

Mai mult, inculpatul a încălcat și prevederile art. 46 ale Regulamentului Circulației Rutiere, or, din momentul observării obstacolului în limita vizibilității - microbuzului care staționa și din care conform declarațiilor părții vătămate și martorului Sula Iurie coborau persoane printre care și partea vătămată, inculpatul urma să reducă viteza și să o adapteze la o asemenea limită minimă (5, 10, 20 etc.) km/oră care i-ar fi asigurat siguranța traficului sau să staționeze pentru a nu pune în pericol securitatea la trafic.

La fel, instanța de apel a mai menționat că prima instanță eronat a indicat în sentință că, partea vătămată Tulbure Valentina a încălcat prevederile Regulamentului Circulației Rutiere, însă conform declarațiilor părții vătămate aceasta s-a asigurat când a traversat strada fiind tamponată când a pășit cu piciorul stâng pe bordura trotuarului, adică după ce a traversat drumul.

Or, conducătorul auto Bambuleac Nicolae observând în limita vizibilității microbuzul în staționare din care coborau persoane, urma să prevadă toate situațiile care ar fi pus în asemenea circumstanțe în pericol siguranța la trafic, deoarece însăși acesta fiind audiată a declarat că deplasându-se pe stradă a observat un microbuz de model Ford Tranzit de culoare albă care staționa pe acostament.

Instanța de apel a mai supus criticii și argumentul instanței de fond precum că inculpatul nu ar fi încălcat prevederile art. 46 al Regulamentului Circulației Rutiere cu formularea în rechizitoriu ”nu a manifestat prudență sporită” deoarece în schema accidentului rutier lipsește microbuzul, datele tehnice despre unitatea de transport și că acesta poate fi caracterizat ca microbuz, or, această concluzie a instanței de fond este combătută de însăși declarațiile inculpatului, părții vătămate și a martorului Sula Iurie, care au declarat că era microbuzul de model Ford Tranzit de culoare albă, care staționa pe acostament, mai mult ca atât că martorul Sula Iu., conducătorul microbuzului a prezentat în instanța de judecată și pașaportul tehnic al microbuzului și a declarat cum a declarat și partea vătămată și inculpatul că staționa pe acostament și din microbuz coborau persoane, iar în cadrul cercetării la fața locului microbuzul nu era indicat, deoarece la acel moment victima a fost transportată de inculpat la spital, iar cercetarea la fața locului a fiind efectuată ulterior, când deja microbuzul plecase, deoarece acesta nu a fost implicat în accidentul în cauză.

4.2. La individualizarea pedepsei, instanța de apel a ținut cont de prevederile art. art. 7, 61, 75 Cod penal, iar la soluționarea acțiunii civile fiind respectate și prevederile art. 1423 Cod civil.

5. Inculpatul Bambuleac Nicolae, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. pct. 8), 12) Cod de procedură penală, a contestat cu recurs ordinar decizia instanței de apel, solicitând casarea acesteia, cu menținerea sentinței.

În susținerea cerințelor sale, inculpatul a invocat dezacordul său cu modalitatea de apreciere a probelor de către instanța de apel, inclusiv declarațiile inculpatului care

nu a recunoscut vina, expertului Leanță Gh. care a comunicat că schema din materialele cauzei nu este completă, nu corespunde realității și după această schemă este imposibil de stabilit încălcarea RCR, martorului Sula Iu. care a declarat că nu a văzut accidentul propriu-zis dar numai după a ce a auzit careva zgomot s-a uitat ce s-a întâmplat, rapoartele de expertiză auto-tehnice din 07.07.2012, 25.04.2013 cărora instanța de apel nu le-a dat nici o apreciere.

La fel, recurentul a invocat că instanța de apel ilegal a pronunțat o decizie de condamnare pe baza aceluiași probe care au fost obiect de cercetare în instanța de fond și asupra cărora instanța de fond s-a expus, pronunțând o sentință de achitare în privința lui.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în baza materialelor cauzei și în raport cu motivele invocate, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit prevederilor alin. (2) art. 424 Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427 Cod de procedură penală. Din conținutul recursului rezultă că recurentul nu invocă un temei concret de recurs prevăzut de art. 427 Cod de procedură penală, numai invocă dezacordul lor cu aprecierea probelor.

Potrivit deciziei instanței de apel, aceasta a constatat și a descris circumstanțele de fapt, astfel corect a conchis că Bambuleac Nicolae a comis infracțiunea prevăzută de art. 264 alin. (1) Cod penal.

Autorul recursului critică aprecierea probelor administrate de instanța de apel, astfel Colegiul penal menționează că conform art. 101 alin. (2) Cod de procedură penală, la faza judecării cauzei judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

Argumentele expuse în recurs sunt neîntemeiate și se resping, deoarece instanța de apel a motivat condamnarea lui Bambuleac Nicolae prin faptul, că învinuirea a prezentat suficiente probe care cu certitudine dovedesc vinovăția de comiterea infracțiunii imputate și anume prin declarațiile inculpatului, părții vătămate Tulbure V., martorului Sula Iu., expertului Leanță Gh., raporturile de expertiză auto-tehnică din 07.07.2012, 25.04.2013 și altor probe din dosar.

Concomitent, Colegiul penal respinge motivele recurentului precum că instanța de apel a dat o apreciere greșită tuturor probelor administrate și că neîntemeiat a reținut declarațiile, martorului Sula Iu., inculpatului ș.a., ca probe a vinovăției săvârșirii infracțiunii, deoarece acestea reprezintă poziția lui ca formă de apărare.

Dezacordul părții în proces cu soluția adoptată de instanța de judecată, nu neapărat înseamnă că soluția conține careva erori de drept.

Motivele aduse de către recurent precum, că instanța de apel nu a dat o apreciere cuvenită probelor din dosar țin de starea de fapt și nu sînt prevăzute ca temei pentru recurs, prevăzute în art. 427 Cod de procedură penală.

O nouă reapreciere a probelor în modul propus de autorul recursului nu poate fi efectuată de instanța de recurs deoarece în recurs se verifică numai chestiunile de drept, ci nu de fapt.

Referitor la această chestiune, Colegiul observă că recurentul invocă ca eroare de drept pct. 8), 12) a alin. (1) din art. 427 Cod de procedură penală – fapta imputată nu întrunește elementele infracțiunii și faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

La acest motiv, Colegiul menționează că potrivit prevederilor art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel a fost în drept să de-a o nouă apreciere a probelor, astfel, vinovăția lui Bambuleac N. a fost pe deplin dovedită și acțiunile acestuia corect au fost calificate în baza art. 264 alin. (1) Cod penal, iar la aplicarea pedepsei instanța de apel just a ținut cont de criteriile generale de individualizare a pedepsei, luând în considerație gradul pericolului social al infracțiunii comise, personalitatea celui vinovat, circumstanțele atenuante și agravante ale cauzei, aplicându-i acestuia pedeapsă echitabilă, în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a Codului penal iar acțiunea civilă fiind corect admisă parțial ținându-se cont de prevederile art. 1423 Cod civil și temeiuri de a pune la îndoială aceste concluzii Colegiul penal nu are.

Colegiul apreciază ca fiind corectă această concluzie a instanței de apel, deoarece corespunde circumstanțelor de drept ale cauzei, temeiurile invocate de recurent în baza art. 427 alin. (1) pct. 8), 12) Cod de procedură penală nu persistă în cauză, iar hotărârea instanței de apel este legală și întemeiată, ceea ce impune soluția inadmisibilității recursului ordinar, fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul Bambuleac Nicolae, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 mai 2014, în propria cauză penală, fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 08 octombrie 2014.

Președinte

Ghenadie Nicolaev

Judecători

Petru Moraru

Nadejda Toma